

מר אמיר אלשטיין

יו"ד הוועד המנהל

מר יוחנן פלסנר

נשיא

מר ברנרד מרכוס

יו"ד בינלאומי

פרופ' גרהרד קספר

יו"ד המועצה הבינלאומית

ד"ר ג'ורג' שולץ

יו"ד של כבוד

חברי הוועד המנהל

אלוף (מיל') אורנה ברביבאי
מר חן ליכטנשטיין
גב' מול מועלם
מר טלי מרידור
מר אבינועם נאור
עו"ד אבי פישר
מר אביעד פרידמן
ד"ר מיכל צור
מר יוסי קוצ'יק
מר עימאד תלחמי

המועצה הבינלאומית

השופטת רוזלי סילברמן אבלה, קנדה
מר אלוט אברמס, ארה"ב
ד"ר מרטין אינדיק, ארה"ב
גב' אן אפלכאום, ארה"ב
פרופ' ורנון בוגדנור, בריטניה
השופטת דורית ביניש, ישראל
השופט סטיבן ברייד, ארה"ב
ד"ר אימי גוטמן, ארה"ב
ד"ר ג'וזף ג'וזפה, גרמניה
השופטת דליה דורנר, ישראל
פרופ' רונלד דניאלס, ארה"ב
השגריר צ'ארלס היל, ארה"ב
פרופ' משה הלברטל, ישראל
פרופ' מייקל וולצר, ארה"ב
פרופ' רוברט מנוקין, ארה"ב
פרופ' כריסטוף מרקשיס, גרמניה
השופט אברהם סופר, ארה"ב
מר ברט סטפנס, ארה"ב
פרופ' ארווין קוטלר, קנדה
פרופ' יהודה ריינהרץ, ארה"ב
פרופ' גבריאלה שלו, ישראל
השופט מאיר שמגר, ישראל

סגני נשיא

ד"ר ישי ג'סיס, פרס, אסטרטגיה
פרופ' יודייה צ' שטרן, מחקר
פרופ' יובל שני, מחקר

עמיתים בכירים

אלוף (מיל') עמיחי אילון
פרופ' חנוך דגן
פרופ' תמר הרמן
פרופ' מוסטפא בבהא
פרופ' עמיחי כהן
פרופ' יותם מרגלית
פרופ' יובל פלדמן
פרופ' מרדכי קרמניצר
פרופ' גדעון רהט
ד"ר תהילה שוורץ אלטשולר
פרופ' איתן שיינסקי

מייסד ונשיא לשעבר

ד"ר אריק כרמון

הנדון: התייחסות להליך אישור המיזוג בין "רשת" ו"ערוץ 10"

לאור פעולות המועצה בהליך אישור המיזוג האמור ועניין הציבורי והתקשורתי שהתעורר בעניין זה בימים האחרונים, אנו מבקשים להביא בפניכם את חוות דעתנו באשר להמשך הטיפול בהליך המיזוג. נציין כי מסמך זה מוגש טרם פתיחת הליך השימוע הציבורי עליו הורתה המועצה בהחלטתה מיום 7.10.2018 מאחר והוא מתייחס, בין השאר, לסוגיות עכשוויות באשר לסמכותה של המועצה לקיים את הליך הבדיקה האמור וכן לאופן בו יש לקיים את הליך השימוע הציבורי.

א. תפקידה וסמכותה של המועצה באישור עסקאות מיזוג בשוק הטלוויזיה המשודרת

כפי שוודאי ידוע למועצה, סעיף 36 לחוק הרשות השניה מעגן את תפקידה וסמכותה של מועצת הרשות השניה לאשר הליך של העברת מניות בין מורשים לשידורים. מכוחו של סעיף זה, נדרשת בימים אלו מועצת הרשות השניה לבחון את אישור המיזוג בין רשת וערוץ 10, לאחר שזה זכה לאחרונה לאישור הממונה על ההגבלים העסקיים.

מאחר שהחוק אינו כולל הוראות ייחודיות באשר לשיקולים אותם נדרשת המועצה לשקול בעת אישור מיזוג כאמור ונוכח העובדה כי הרשות השניה לא נדרשה עד כה לבחינה של מיזוג בין זכייניות, אנו מבקשים להאיר ולבאר את השיקולים אותם על מועצת הרשות השניה לבחון ולשקול.

החשש המרכזי המלווה את המיזוג הצפוי בין רשת 13 לערוץ 10 נוגע לעתיד חברת החדשות של ערוץ 10 ולאינטרס הציבורי בהבטחת המשך קיומה בצד חברת החדשות של ערוץ 2.

מהו מקור סמכותה של מועצת הרשות השניה לבחון את השיקולים ביחס לאישור המיזוג בשים לב לחשש זה?

בהיעדר הוראה ייעודית בחוק המונה את השיקולים הרלוונטיים לעניין אישור מיזוג מסוג זה, יש ללמוד על כך מסעיף 5 לחוק הרשות השניה המגדיר את תפקידי הרשות וסמכויותיה. לעניין המיזוג האמור בין רשת וערוץ 10, רלוונטיים במיוחד הסעיפים הבאים:

5. (ב) במילוי תפקידה האמור תפעל הרשות במגמה –

(1) להבטיח השקעה בהפקות מקומיות, בתכניות סוגה עילית ובשידורי חדשות

...

(7) להבטיח שידור מידע מהימן, הוגן ומאוזן.

על פניו, השיקול בדבר הבטחת מגוון או פלורליזם בשוק הרעיונות, הנזכר בהחלטת המועצה מיום 7.10.2018 אינו נכלל עוד במסגרת השיקולים שעל המועצה לשקול בגדר ההחלטה הנוכחית לאור התיקון לחוק הרשות השניה מלפני מספר חודשים.¹

עם זאת, אנו סבורים כי דווקא במסגרת אישור המיזוג בין רשת וערוץ 10, המועצה מוסמכת ונדרשת לבדוק את השפעתו של המיזוג על תפוקת התכנים החדשותיים של שוק הטלוויזיה המשודרת לאחר המיזוג, וזאת נוכח סמכותה וחובתה של המועצה להבטיח שידור מידע מהימן, הוגן ומאוזן.

לא ניתן להתעלם מן התובנה, העולה מהמחקר האקדמי ומניסיון החיים, שלפיה בעלות על גוף תוכן עיתונאי-חדשותי עשויה בחלט להשפיע על מהימנות, הוגנות או איזון הסיקור החדשותי אותו הוא מקיים.² זאת, בשים לב לכך שאמצעי תקשורת, וגופי חדשות בפרט, אינם תמיד עסקים רווחיים מבחינה כלכלית – כך שהמוטיבציה לרכישת בעלות בהם עשויה לנבוע ממניעים חוץ-כלכליים, כגון מהשאיפה להשפיע על דעת הקהל או על תהליכי קבלת החלטות שלטוניים לצורך צבירת עוצמה או מינוף עסקים אחרים. לכן, החלפת בעלות יכולה להשפיע על כל אלה.

¹ סמכותה הכללית של המועצה להבטיח מגוון בשידורים הופיע בנוסחו של חוק הרשות השניה עד לתיקון 44 שהתקבל בראשית שנת 2017 (סעיף 5(ב)(6) לנוסחו של החוק טרם תיקון 44, קבע כי במילוי תפקידיה, הרשות תפעל במגמה "למתן ביטוי מתאים למיגוון התרבותי של החברה הישראלית באזורי הארץ השונים ובצורות ההתיישבות השונות ולהשקפות השונות הרווחות בציבור". בנוסחו העכשווי של החוק, התייחסות לשיקול המגוון נזכרת אך ביחס לשידורי רדיו (ס' 35 – ביחס להארכת תוקפו של שידורי רדיו ללא מכרז; ס' 72(ה)(4) ו- ס' 72(ו)(2) – ביחס לשיקולים למתן זכויות ורישיונות לשידורי רדיו).

² ראו לשם הדוגמא: Robert McChesney, Rich Media Poor Democracy, 3rd ed. 2015, New York, New Press.

הצורך בבחינת השפעתו של המיזוג האמור על האינטרס הציבורי בהבטחת שידור מידע מהימן, הוגן ומאוזן מתחדד אף נוכח תובנות מחקריות נוספות לפיהן לא ניתן להסתמך על מנגנוני השוק להבטחת איכות מוצרי תוכן עיתונאי-חדשותי. להבדיל משווקים ומוצרים אחרים, תוכן עיתונאי-חדשותי מתאפיין בהיותו "מוצר אמון" או "מוצר התנסות"³, כאשר המחקר מלמד שהצרכן המצוי אינו יכול להעריך את איכותו טרם צריכת המידע ובדרך כלל אף לא זמן רב אחריה.⁴ מאפיינים אלו של מוצרי תוכן עיתונאי-חדשותי פוגעים בתמריץ של יצרניהם להפיק ולספק ידיעות אמינות ואיכותיות, שכן בכל מקרה הצרכן יתקשה להעריך את איכותו והערוץ לא יגרוף את מלוא השקעתו בהן. יתרה מכך, לא רק שאספקת מידע חלקי או מוטה צפויה לצמצם את עלויות הפקת התוכן העיתונאי-חדשותי אלא זו עשויה להיות רווחית יותר עבור גופי התוכן, ככל שזו משרתת אינטרסים כלכליים-מסחריים אחרים של בעליהם.

על רקע מאפיינים אלו, מועצת הרשות השניה נדרשת לבחון את ההשפעה המסתברת של המיזוג האמור על המהימנות, ההוגנות והאיזון של התוצרים החדשותיים אותם שיספק הגוף הממוזג (באמצעות חברת החדשות של ערוץ 10) – ולקבוע תנאים למיזוג שיטפלו בחששות אלו. כפי שניתן ללמוד מניסיון העבר הן בתחום העיתונות המודפסת הן בתחום הטלוויזיה, זהו חשש ממשי, הנובע ממאפייניהם הייחודיים של מוצרי תוכן עיתונאי-חדשותי (כמוצר "חינמי" לכאורה, שהצרכן אינו מסוגל להעריך את איכותו ללא השקעת משאבים ניכרת), מן התרבות הפוליטית בישראל וקשרי הון-שלטון-עיתון-רשיון-זיכיון, ומן הפרקטיקות שהתפתחו לאורך השנים ולפיהן שליטה באמצעי תקשורת מתרחשת לעתים כאמצעי למינוף עסקים אחרים וממידת הריכוזיות המאפיינת את המשק הישראלי.

ב. מערכת היחסים בין רגולטור כללי: הרשות להגבלים עסקיים, לבין רגולטור ייעודי: הרשות השניה לטלוויזיה ורדיו

הרשות להגבלים עסקיים ביצעה בדיקה מקיפה של המיזוג והחליטה לאשר אותו. הרשות בחרה שלא להתחשב בשיקולים הנוגעים לעצמאות עיתונאית ולאיכות הסיקור

³ לתיאור מונחים אלו ראו, Michael R. Darby & Edi Karni, Competition and the Optimal Amount of Fraud, 16 J. L. & ECON. 67, 68-69 (1973).

⁴ John H. McManus, *What Kind of Commodity is News?* 19(6) COMMUNICATION RESEARCH 787 (1992); Maurice E. Stucke & Allen P. Grunes, *Toward a Better Competition Policy for the Media: The Challenge of Developing Antitrust Policies That Support the Media Sector's Unique Role in Our Democracy*, 42 CONN. L. REV. 101, 117-119 (2009); Yoram Eshet-Alkali & Yair Amichai-Hamburger, *Experiments in digital literacy*, 7 CYBERPSYCHOLOGY AND BEHAVIOR 421 (2004)

החדשות, וזאת משום שסברה (גם אם לא בצדק בעינינו) כי הדבר חורג ממסגרת שיקוליה. על היבט זה של החלטתה הוגשו ערעורים לבית הדין להגבלים עסקיים.⁵

בין כך ובין כך, הרשות להגבלים עסקיים טענה כי שיקולים אלה נמצאים בגדר סמכותו של הרגולטור הייעודי. לכן, בוודאי שבמקרה זה חובה על הרשות השניה לטלוויזיה ורדיו להפעיל את סמכות הבדיקה שלה בהתאם לשיקולים הייחודיים שהחוק הסמיך אותה לשקול.

עם זאת, חשוב להבהיר כי הציפייה היא להידברות ולהעברת מידע בצורה מקצועית בין שתי הרשויות. זוהי הליבה של הציפייה למנהל תקין ואפקטיבי במקרים של צורך בתיאום רגולטורי והסמכה של שתי רשויות לדון במקרה אחד.

לכן, לתפיסתנו אין צורך שהרשות השניה תבחן מחדש את ההיתכנות לקיומו של רוכש פוטנציאלי נוכח ממצאה של רשות ההגבלים העסקיים לפיהם ערוץ 10 מהווה "פירמה כושלת" שאינה צפויה להמשיך ולפעול במתכונתה הנוכחית, ובשים לב לממצאה של רשות ההגבלים העסקיים לפיהם לא קיים רוכש פוטנציאלי אחר לפירמה הכושלת מלבד חברת רשת. לכן גם נראה כי ההחלטה לסרב למיזוג אינה משרתת את האינטרס הציבורי.

לכן, אנו סבורים כי טוב תעשה מועצת הרשות אם תאשר את המיזוג, וזאת תחת תנאים שיבטיחו את ההשקעה של רשת בחברת החדשות וכן יבטיחו את עצמאותה של חברת החדשות מפני תכתיבים או השפעה של בעלי המניות בחברה הממוזגת.

כחיזוק נוסף לעמדתנו באשר לתפקידה של מועצת הרשות השניה בהבטחת האינטרס הציבורי בתחום החדשות הטלוויזיוניות והתנאים שיש לקבוע כתנאי לאישור מיזוגים מסוג זה נפנה את המבט לזירה הבריטית אשר התמודדה עם סוגיה דומה במהלך השנה האחרונה. בראשית שנת 2017, על רקע הסכם מיזוג בין חברת 21st Century Fox לחברת Sky (המפעילה את Sky News, שהוא גוף החדשות המסחרי השני בהיקפו בבריטניה), נדרשו הן רגולטור התקשורת הבריטי (Ofcom) והן רשות ההגבלים הבריטית (Competition and Markets Authority) לחוות דעתם באשר לאישור המיזוג, בשים לב להשפעתו הצפויה על תוצרי שוק התוכן העיתונאי-חדשותי. גם במקרה הבריטי, נמצא כי נוכח מצבה ההפסדי של Sky News, סירוב למיזוג הוא החלופה הגרועה יותר מבחינת האינטרס הציבורי, שכן לולא המיזוג היא צפויה להפסיק לחלוטין את פעילותה. על רקע זה, גם רשות התחרות וגם רגולטור התקשורת קבעו כי החלפת הבעלות של חברת החדשות צפויה לפגוע באיכות

⁵ <https://www.the7eye.org.il/300445>

תוצריה, וכפועל יוצא באינטרס הציבורי – בשים לב לכך כי Sky News נחשבת לספק איכותי ועצמאי של תוכן חדשותי (בדומה למעמדה של חדשות 10 בישראל).

כמענה לחששות אותן מעלה מיזוג מסוג זה, המליצו רגולטור התקשורת ורשות ההגבלים הבריטיים על מספר תנאים להבטחת עצמאותה ואיכותה של חברת החדשות לאחר המיזוג, הדומים לאלו שהצענו לעניין מיזוג רשת וערוץ 10. בכלל זה, נקבע כי לשם הפגת החששות אותם מעוררת החלפת הבעלות של חברת החדשות הזוכה לאמון ציבורי גבוה יש לקבוע התחייבות מצד החברה הקולטת לשמור על היקף ההשקעה הכספית בחברת החדשות; וכן הוראות מבניות המיועדות להבטיח את העצמאות העריכתית של גוף החדשות מפני שליטה או השפעה של בעלי המניות בחברה הקולטת.

כמובן, על הרשות השניה לקיים הליך בדיקה והכרעה עצמאי בשים לב לשוני בין שוק התקשורת הבריטי לזה הישראלי, אולם אנו קוראים לה להסתייע בשיטות הניתוח והניסיון המתודולוגיות שהצטברו בזירה הבריטית לטיפול בסוגיות אלו, ונשמח לפרט ולסייע בהמשך בהקשר זה.⁶

ג. הבטחת האינטרס הציבורי באמצעות אישור המיזוג בתנאים

אנו מתנגדים לגישת המועצה, כפי שהובעה בהחלטתה מיום 7.10.2018, לפיה המיזוג האמור "עומד בניגוד לכוונתו של המחוקק עת לפני פחות משנה פיצל את ערוץ 2 וקבע הוראות ברורות לקיומו של ערוץ שלישי".

במישור המשפטי, אין ללמוד מעצם מעשה החקיקה על הגבלת שיקול דעתה של מועצת הרשות השניה בעניין הנוכחי. במישור המהותי, הרי שהנתונים שהצטברו מאז פיצולו של ערוץ מלמדים כי שוק הטלוויזיה הישראלי אינו יכול לתמוך בשלושה ערוצי ברודקאסט. לכן, בוודאי שאין מניעה חוקית שהרשות תאשר את המיזוג ואף, לאור ההבנה כי הדבר עשוי לסכן את המשך קיומה של חברת חדשות 10, יש הכרח מעשי לעשות כן.

⁶ חוות הדעת של רגולטור התקשורת הבריטי (OFCOM) מיום 26.6.2017, בה מפורטים הנחות המוצא, הנתונים, שיטות הניתוח והמלצותיו, זמינה בקישור:

https://www.ofcom.org.uk/data/assets/pdf_file/0012/103620/public-interest-test-report.pdf

חוות הדעת של רשות ההגבלים העסקיים הבריטית (Competition And Market Authority) מיום 5.6.2018, בה מפורטים הנחות המוצא, הנתונים, שיטות הניתוח והמלצותיו, זמינה בקישור:

<https://www.gov.uk/government/publications/cma-phase-2-report>

המכון הישראלי לדמוקרטיה

כפי שכתבנו לעיל, לכן, אנו סבורים כי טוב תעשה מועצת הרשות אם תאשר את המיזוג, וזאת תחת תנאים שיבטיחו את ההשקעה של רשת בחברת החדשות וכן יבטיחו את עצמאותה של חברת החדשות מפני תכתיבים או השפעה של בעלי המניות בחברה הממוזגת.

מבקשי המיזוג טוענים כי הסכם המיזוג אותו מתבקשת המועצה לאשר, מספק מענה לחששות האמורים באמצעות הקביעה כי בדירקטוריון של חברת החדשות הממוזגת לא ישבו בעלי מניות או נציגיהם, אלא אנשי מקצוע בלבד.

האם יש די באמצעי זה? לתפיסתנו, התשובה שלילית, אף שקיימות הוראות חוק מפורשות האוסרות או מגבילות התערבות מסוג זה. אם נזכרים בניסיון העבר המלמד על השאיפה של בעלים בשוק התקשורת בישראל להשפיע על תוכן ולהטות סיקור באמצעי תקשורת שבשליטתם. במקרה המסוים של מיזוג רשת וערוץ 10, אנו סבורים כי מעבר להתחייבות למנות לדירקטוריון רק אנשי מקצוע מתחום התוכן והניהול, יש צורך להבטיח כי חברת החדשות תהיה חופשית במובן התקציבי ובמובן הניהולי בצורה המיטבית והאפשרית.

לכן אנו סבורים האינטרס הציבורי מחייב לאשר את המיזוג האמור, תוך התלייתו בתנאים הבאים:

1. לשמור על היקף ההשקעה הקיים בחברת חדשות 10 כהשקעת מינימום, לתקופה של לפחות שנתיים. מימון חברת החדשות של ערוץ 10 היה בשנים האחרונות ולמיטב ידיעתנו בהיקפים שמעבר לסכומי המינימום הקבועים בדין וזאת על מנת להבטיח רמה מקצועית גבוהה ומגוון כתבים בתחומים מורכבים, לשם כך ערוץ 10 התחייב במשך השנים לרכוש מחברת החדשות תכניות בענייני היום אשר תרמו לשוק התוכן העיתונאי, כגון "לונדון וקירשנבאום", "היום שהיה" של גיא זוהר, וכמובן תכנית התחקירים "המקור", גם אם שודרו במסגרות הזמנים שמחוץ לליבת שידורי חברת החדשות והופקו בעבור חברת האם.

2. לקבוע ערובות משמעותיות לעצמאות הדירקטוריון גם מעבר לקבוע בחוק הרשות השנייה ומעבר למה שהתחייבו הצדדים בהסכם המיזוג. יש להחיל על חברת החדשות את המגבלות הקיימות ביחס לחברות ציבוריות הן בנוגע לגבי מנזרים של חברי הדירקטוריון והן לגבי איסור הזיקה החלים עליהם. הכוונה היא ליצור דירקטורים בלתי תלויים, בדומה לדח"צים שהגדרתם בחוק החברות, אשר ימונו לתקופת כהונה אחת בידי דירקטוריון החברה הממוזגת, וכי דירקטורים אלה יומלצו לדירקטוריון החברה הממוזגת על ידי וועדת

המכון הישראלי
לדמוקרטיה

איתור מקצועית, בת שלושה חברים לפחות, שתוקם על ידי דירקטוריון החברה הממוזגת בהחלטה שתתקבל בהסכמת כל הדירקטורים בחברה ובאישור הרשות השנייה.

3. יש לקבוע חובות גילוי מוגברות באשר לאופן המימון של החברה הממוזגת, לרבות מקורות מימון חיצוניים, אשראים גדולים והתחייבויות פיננסיות משמעותיות שיש בהן כדי להשפיע על תמריצי הבעלים להשפיע על התוכן החדשותי.

אכן, ניתן לטעון שדרישות אלה יוצרות הנחה מוקדמת לרעת חברת החדשות הממוזגת, לעומת חברת החדשות הישראלית ולעומת הנדרש בסעיף 67 לחוק הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו. עם זאת, נזכיר כי ההליך המיזוגי מעצם טיבו מעמיד את חברת החדשות במצב רגיש ופגיע; יוצר מצב חדש בשוק הטלוויזיה שלפיו כוחות מקומיים שיש להם אינטרסים עסקיים אחרים בשוק הישראלי בהיקף כה רחב נמצאים במצב של שליטה נפרדת, בלעדית ורחבה בחברת חדשות, דבר היוצר חשש המבוסס על נסיון העבר שלפיו לבעל שליטה יחיד היתה השפעה תוכנית (פרשת אדלסון היא אולי הדוגמה המובהקת לכך) ברמה שעוררה גם כשלי מממשל תאגידי - דירקטוריון משותק שאינו מתכנס, היעדר נציגי ציבור, נציגי בעלים במעלה שרשרת הבעלות המכוונים בפועל את מהלכיה של חברת החדשות, ועוד.

כל זה עלול להתעצם במצב החדש שנוצר עקב המיזוג, הן ברמה של השפעה על התוכן העיתונאי הן ברמת יצירת כוח רב במשק. זהו שינוי הנסיבות שהרשות, לתפיסתנו, צריכה לתת עליו את דעתה.

בנוסף, ניתן לטעון כי הטלת תנאים מכבידים על חברת החדשות תוביל להפסדים רבים יותר של הבעלים ולפיכך יש בכך כדי לפגוע ממילא בעצמאותה של הראשונה. עם זאת נזכיר כי המודל של חברת חדשות כפי שבא לידי ביטוי בחוק הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו איננו מודל שאמור להשיא רווח לבעלים. ראוי להבחין תכלית פעולות המורשה לשידורים שהיא השאת רווח, לבין התכלית של חברת חדשות שהיא תכלית ציבורית שמימושה מוטל על הבעלים כתנאי לקבלת רשיון השידורים.

ד. הצורך בפעולה זריזה ויעילה של מועצת הרשות השנייה לטיפול בעסקת המיזוג

המכון הישראלי לדמוקרטיה

אנו סבורים כי החלטתה של מועצת הרשות השניה לקיים הליך בדיקה ושימוע ציבוריים טרם קבלת החלטה לעניין אישור המיזוג בין רשת וערוץ 10 היא ראויה ומתחייבת, נוכח חובתה המינהלית לאיסוף תשתית עובדתית מספקת טרם קבלת החלטה.

עם זאת, אני מבקשים להדגיש גם את חובתה של הרשות השניה לפעול במהירות הראויה לשם הפעלת סמכויותיה. זאת, נוכח חוסר הוודאות האופף את המשך קיומו של ערוץ 10, על חברת החדשות לו, המובילה לכך שמשמעותה של אי-מתן החלטה מהירה בעניין המיזוג תהיה שקולה לדחייתו.

אנו סבורים כי ישנם מספר דרכים בהן על מועצת הרשות לפעול כעת לשם השגת איזון מיטבי בין הצורך באיסוף תשתית עובדתית מספקת וניתוחה לבין הצורך בקבלת החלטות תוך פרק זמן קצר.

ראשית, יש לקיים מיפוי של הקיים והחסר באשר לנתונים הנדרשים לשם בחינת השפעותיו של המיזוג על האינטרס הציבורי, בשם לב להליך הבדיקה שקיימה רשות ההגבלים העסקיים. בכלל זה, ראוי כי בדיקת הרשות השניה והליך השימוע הציבורי לא יידרשו לשאלת היותו של ערוץ 10 "פירמה כושלת" או לשאלת קיומו של רוכש פוטנציאלי אחר – בהן הכריעה כבר רשות ההגבלים על סמך מומחיותה בתחום זה.

שנית, האינטרס הציבורי עצמו מחייב את המועצה לפרסם כבר בימים הקרובים את הקול הקורא להתייחסויות בנוגע לשימוע הציבורי, תוך שהיא תוחמת ומגדירה את השאלות המצריכות ברור במסגרת הליך זה. באופן דומה, האינטרס הציבורי מחייב את המועצה לתחום את תאריך היעד להעברת התייחסויות לתקופה שלא תעלה על שבועיים מיום פרסום הקול הקורא. נוכח הצורך בהליך בדיקה זריז ויעיל, נראה כי אין הכרח לקיים הופעות פומביות של המבקשים להגיב בפני הוועדה, אלא ניתן להסתפק בהעברת התייחסויות כתובות מצד הציבור המעוניין.

שלישית, על המועצה וחבריה לפעול בשקיפות מירבית מול הציבור ומול הצדדים למיזוג המבוקש, תוך מסירת מידע ועדכונים שוטפים לגבי התקדמות תהליך השימוע ולוחות הזמנים הצפויים לפעולתה של המועצה. שקיפות זו איננה נדרשת רק לשם פיקוח על עבודתה של המועצה, אלא בעיקר כדי לאפשר לערוץ 10 ובעלי המניות בו לכלכל את צעדיהם באופן שיפיג את חוסר הוודאות האופף את המשך פעילותו.

רביעית, ככל שיוכח כי ערוץ 10 צפוי להפסיק את פעילותו טרם קבלת החלטה בעניין המיזוג בשל הפסדיו המצברים, ראוי כי תשקול מועצת הרשות מתן הקלות רגולטוריות זמניות לערוץ על מנת להבטיח את שרידותו על למתן ההחלטה.

המכון הישראלי לדמוקרטיה

עם חתימה, נזכיר לכל אחת ואחד מחברי מועצת הרשות השניה כי טובתו של הציבור, עליה הם מופקדים, מחייבת לנקוט במקצועיות ובזריזות בעת תהליך בדיקת המיזוג. כפי שהסברנו לעיל, בדיקתנו מעלה כי טובת הציבור מחייבת את אישור המיזוג (תוך קביעת תנאים כמפורט לעיל), ולכן יש להימנע מגרירת רגליים או עיכובים בהליך האישור – אשר צפויים לסכלו ובכך לפגוע בטובת הציבור.

נשמח לעמוד לרשותכם בכל הבהרה נוספת שתידרש וכן להגיש את התייחסות מורחבת במסגרת הליך השימוע הציבורי שיערך.

בברכה ובכבוד רב,

גילה אלטשולר

ד"ר תהילה שוורץ אלטשולר

ד"ר אסף וינר

עמיתה בכירה וראשת התוכנית לרפורמות במדיה

חוקר

המכון הישראלי לדמוקרטיה